

[Hjortnæs]

tionale selskabers prispolitik. Hvis jeg forstod hr. Jørgen Jensen korrekt, må det vel udlægges på den måde, at de afgifter, som regeringen nu tager, bliver der simpelt hen ikke plads til i en fremtidig prisudvikling, og at der altså i virkeligheden bliver tale om, at der bliver flyttet penge fra de multinationale selskabers kasse og ind i statskassen. Det har jeg egentlig svært ved at forstå at hr. Jørgen Jensen skulle have noget imod.

Hr. Kaj Hansen gjorde nogle enkelte bemærkninger om nogle oplysninger, socialdemokratiets energipolitiske ordfører, fru Ritt Bjerregaard, skulle have videregivet til en morgenavis. Jeg har også læst disse bemærkninger og mener ikke, at de er i strid med de synspunkter, som socialdemokratiet har stået for på dette område. Der er i øvrigt det interessante ved udtalelserne til den pågældende morgenavis, at hr. Poul Møller fra det konservative folkeparti faktisk giver udtryk for synspunkter, der ligger på linje med fru Ritt Bjerregaards. Der er jo ikke tale om en nationalisering af noget olieselskab, men der er tale om, at man kan gå ind i raffinaderivirkosomhed og på det økonomiske grundlag, som nu engang eksisterer her i landet, deltage i en konkurrence med de andre selskaber. I øvrigt har jeg ikke opfattet de faldne udtalelser således, at det er noget, der er dagsaktuel politik.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg var glad for de indlæg, som hr. Brusvang og hr. Ole Vig Jensen holdt, fordi de alligevel udtrykte en forståelse for det oplæg, som regeringen er kommet med, og jeg håber, udvalgsarbejdet vil afklare tingene, sådan at det bliver muligt for de to partier at tilslutte sig regeringens forslag.

Glistrup (FP):

Det var særdeles overraskende at høre netop hr. Hjortnæs fortælle, at der ikke skulle være nogen, der havde interesseret sig for stigningerne på fast ejendom som følge af disse ting. Det havde jeg da virkelig troet at socialdemokratiet havde interesseret sig for. Hvorfor har socialdemokratiet ellers konsekvent ført den politik nu det ene år efter det andet gennem disse forøgelser af afgifterne at føre hele det økonomiske niveau op her i landet, sådan at det bundfælder sig i, at det bliver dyrere at bygge, og at man derefter

kommer frem til, at de allerede eksisterende faste ejendomme stiger i pris? Hr. Hjortnæs har i sin tid i folketinget været med til nu 6-7-8 gange at fremsætte og gennemføre forslag, hvorved der sker milliardstigninger, og jeg mente da, at det var en af grundene til, at det etablerede parti socialdemokratiet nu ville have yderligere 4,6 mia kr. i afgiftsstigninger, men vi tager nok ikke fejl i, at virkningen på værdien af fast ejendom her i landet i løbet af et år bliver, at fast ejendom om et år er et sted mellem 25 og 30 mia kr. mere værd, end den ellers ville have været. Det er da så åbenbart en hovedvirkning. Det skaber noget arbejdsløshed, og det skaber øget betalingsbalanceunderskud med disse afgifter, men det, der virkelig tæller, er her som ved disse august- og septemberforslag og andre afgiftsforhøjelser, som hr. Hjortnæs har været med til, 25-30 mia kr. mere på værdien af fast ejendom. Så siger hr. Hjortnæs, at han slet ikke er opmærksom på det, jeg forstod var hr. Hjortnæs' hovedmening med overhovedet at gå ind for det. Hvad er så meningen med det fra socialdemokratiets side, hvis det ikke var yderligere at skærpe uligheden i samfundet, så de, der meget har, og som slutter op om regeringen, de mere skal have? Det har været resultatet af alle tidligere forhøjelser af denne art, og det bliver også resultatet denne gang.

Men det er jo ikke det, regeringen fremfører officielt som sit store grundlag. Deri har hr. Hjortnæs jo ret. Det var gennem lang tid således, at de ord, der var broderet på kongeflaget på SV-regeringens skib, var: »Betalingsbalanceunderskuddet i 1979 må ikke overstige 6,5 mia kr. og skal være mindre i 1980.« Det blev så strøget her for nogle måneder siden, det, vi havde fået at vide var hele grundlaget for regeringssamarbejdet og for, at regeringen overhovedet gik sammen, og nu fik vi så fra statsministeren en ny præcis formulering i forgårs, som jeg troede herefter skulle være grundlaget, nemlig at regeringen har besluttet, at statens udgifter i 1980 skal nedsættes med 2,5 mia kr. Det er jo også præcise angivelser, og det, der nu afløser de 6,5 mia kr., er, at vi i 1980 får udgifterne nedsat med 2,5 mia kr.

Men da var det chokerende at høre, at statsministeren så kommer og siger om dette det mest konkrete i hans egen redegørelse fra i forgårs: ja, vi har ingen konkrete oplæg